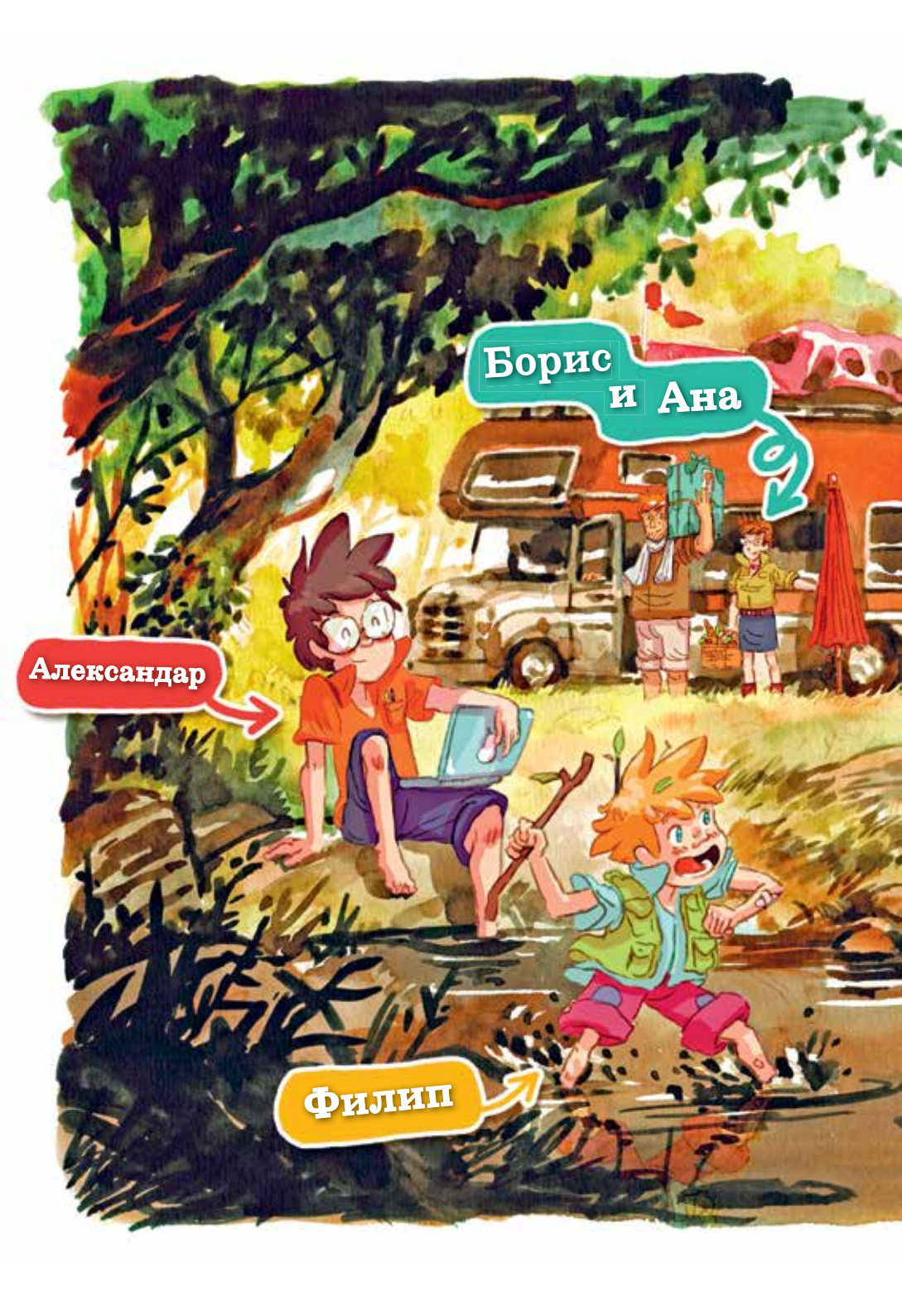

НЕОБИЧНИ НЕСТАНАК

Софи Азати

Илустрације:

Седрик Бабуш и Жили Рувије

Борис
и Ана

Александр

Филип

Породица

ВЕСЕЛИ

Сара

Стефан

Марија

Господин

Борис, тата. Он је новинар (и шпијун у покушају... али пссст, то је тајна!). Борис је отац Стефану, Филипу и Марији (које је добио са Аном) и Сари (коју је добио са првом женом). Александру је очух.

Ана, мама. Учитељица коју ђаци веома воле, помало неорганизована и прилично бојажљива. Она је мама Стефану, Филипу и Марији (које је добила са Борисом) и Александру (којег је добила са првим мужем). Сари је маћеха.

Александар, 11 година, иде у четврти разред основне школе. Ана му је мама, а Борис очух. Страствени је заљубљеник у математику и научне експерименте, који се понекад

заврше катастрофално. Готово никад се не одваја од свог мини-лаптопа. Омиљена реченица му је: „Има ли овде бежичног интернета?“

Сара, 10 година, иде у трећи разред основне школе. Њој је Борис отац, а Ана маћеха. Велики је мргуд, због чега ју је породица прозвала Принцеза Гунђалица. Не воли шуме, зеленило и НИКАДА се не одваја од свог мобилног телефона!

Марија, 9 година, иде у други разред основне школе. Њој су Борис и Ана родитељи. Понекад је неопрезно смела, а иначе је живахна, радознала и весела! Њена омиљена реченица је: „Страва! Обоооожавам ово место!“ (где год дође).

Филип, 8 година, иде у први разред основне школе. Њему су Борис и Ана родитељи. Страствени је љубитељ природе и животиња, и никада се не одваја од Цика и Цака, својих пужева.

Стефан, 7 година, иде у предшколско. Он је најмлађе дете у породици Весели. Гурман је и љубитељ музике, обожава да пева и скаче по блатњавим барицама. Његова омиљена реченица је: „Нисам више беба!“

Господин, 5 година. Он је паметница породице. Увек држи децу на оку!

Муња, кампер. Изузетно је удобан, зову га и кућа на точковима. Има потпуно опремљену кухињу, купатило, тоалете, велику дневну собу... и простор за спавање за петоро!

Прилепак, камп приколица. Сасвим је мала, у њој могу да спавају три особе. Има мини-тоалет и простор са столом и клупицама, погодна је за рад или игру.

УВОД

„Ах! Сигуран сам да ће нам се опет догодити нека незаборавна авантура! Али зашто ме овде нико не слуша? Невероватно... Гунђам, лајем и... ништа! Само ме нежно тапну по глави... Па то је увредљиво!

Откуд сад то? Молим? Ах! Па наравно... баш сам блесав, нисам се ни представио: ја сам Господин, максимално брижан, мегаинтелигентан и ултра-послушан пас Веселих. То кажем крајње скромно, наравно! Баш смо једна лепа мала породица, зар не?

И никада нећете погодити где живимо већ шест месеци... У камперу са камп приколицом!

Тата Борис дошао је на идеју да нас поведе на велико путовање по Европи. Заиста је дивно живети у кући на точковима: можете да упознате читаву земљу, стекнете нове пријатеље, једете укусна јела – а не оне грозне суве крокете које ми је преписала она незналица од ветеринара. У месту које овај пут посећујемо припремају оне предивне, мирисне посластице са специјалним печуркама – тартуфима... Обожавам их! Деца такође уживају: обилазе многа лепа места и играју се где год пожелe!

А школа, питате се? Ту је мама Ана да се побрине за то: она сваког дана држи часове деци, која су веома задовољна што имају маму за учитељицу! Борис нема превише времена да се бави њиховим задацима јер много ради: он је новинар и... шпијун у покушају! Али пссст... Једино ја знам

за то, јер у мене има поверења! Срећом, чак ни Ана не зна ништа о томе... Наиме, она је врло бојажљива! Ана се стално плаши да се деци нешто не догоди. Истина, ти клинци увек упадају у неке непредвиђене ситуације. Да бих је смирио, ја онда гласно залајем и изигравам пса чувара! По природи сам брижан, па се трудим да децу никада не испуштам из вида. Могло би се рећи да је то немогућа мисија, јер су она све време у покрету.

Али недавно је дошло до потпуног затишја. Баш чудно... Ипак, осећам да неће проћи много времена до нових авантура. Да, да, наслућујем да ће тако бити, имам ја нос за то..."

На крају сваког поглавља чекају те задаци које су јунаци наше књиге заборавили да ураде. Помози им да их попуне како би што пре наставили даље путовање.

Ако негде наиђеш на потешкоћу, на крају књиге постоје **ПОДСЕТНИЦИ** који ће ти освежити знање.

Код већине задатака имаш напоменуто који **ПОДСЕТНИК** треба за њих да погледаш.

Уживај у причи и срећно са задацима!

ПОГЛАВЉЕ 1

Буђење уз фанфаре¹!

„Буђењеeee! Устајте, лење бубе!“, затрубила је Марија на сав глас. „Хајде, сви на ноге лагане, закаснићемо у пећину!“

Уместо било каквог одговора, до ње је допро само дугачак уздах очајања њене мајке Ане, праћен нервозним гунђањем Филипа и Стефана, два млађа брата. Чак и је Господин зарежао у знак незадовољства...

„Пссст“, промрмља Борис, „пробудићеш читав камп! Тек је пола седам, спавај!“

Али узалуд! Марија је већ уморна из кревета и поскакивала од нестрпљења, палећи редом сва светла у камперу.

1. Фанфара је кратка и трештава свирка трубама (у коњици); а фигуративно значи галама, бука.

„Добро...“, уздахну Ана, „сад, када су се сви пробудили, хајде да се одмах спремимо. Али морам те упозорити, Марија“, настави она одлучно, „вечерас ћеш спавати у камп приколици са сестром и братом, да убудуће не будиш увек исте људе у цик зоре!“

‘Одлично!’, помисли девојчица. ‘Са Саром и Александром никада није досадно!’

Марија отрча да закуца и на врата њихове камп приколице... Пет минута касније Александар,

најстарији син, промолио је чупаву главу кроз врата приколице. Сара, још увек ошамућена од сна, пратила га је у стопу.

„Шта је ово, каква је ово галама? Већ је време за полазак?“, упиташе у један глас.

„То је Марија“, узврати Ана. „Мислим да се плаши да ће закаснити да уђе у пећину **Ласко***!“

„У ствари, она је у праву“, нашалио се Борис. „Овој нашој дружини потребно је доста времена да се спреми. А пошто морамо да идемо пешке, пут ће сигурно мало дуже потрајати...“

* **Пећину Ласко** случајно су у Француској открили четири тинејџера 1940. године док су шетали свог пса!

„Да ли је пећина далеко?“, забрину се Сара.

„Није, одавде је удаљена нешто мање од два километра. Да бисмо стигли до тамо, морамо да прођемо кроз шуму. Чека нас и мало пентрања!“

Обраћајући се читавој породици, Борис настави:

„Сви да обују чизме за кишу! Због јучерашњег пљуска, свуда се направило блато!“

„Па то је страшно! Мрзим блато!“, веома гласно се бунила Сара. „И изнад свега се ужасавам густе шуме, кише, пећина... Мрз...“

„Доста!“, прекиде је отац. „Хајде, обуци се! И престани да гунђаш, делујеш смешно...“

Марија погледа своју полусестру без трунке разумевања. Како да не буду узбуђени када иду да открију ту преисторијску лепоту?

Принцеза Гунђалица, како су је сви звали из милоште, сигурно ће се вући током читаве посете и жалити на све...

Сви су били спремни за полазак око осам сати. Скоро сви! По обичају, Филип није био на прозивци.

„Филипееее! Крећемо!“, повика Борис.

„Стижем, стижем... Нигде не гори!“

„Али... ШТА је ово?“, упита Ана, упирући кажи-прстом у кутију коју је носио њен син. „Не мислиш ваљда да ћемо водити и твоја два пужа у пећину?“

„Али и њима ће ова посета бити интересантна... Рекли су ми!“

„Слушај, Филипе“, настави мирно његов отац, „животињама није дозвољен приступ у Ласко, зато нема расправљања: остављаш Цика и Цака овде.“

„Биће разочарани...“, плачним гласом рече дечак.

На те речи Господин начуљи једно уво и одмах схвати да ће и њему бити забрањено да крене. Сав потиштен, склонио се у оближњу шуму, чврсто решен да проведе дан дурећи се...

Марија се јутрос пробудила врло рано. Зашто?
Означи тачан одговор.

- ☐ **А.** Спрема се да уради домаће задатке.
- ☐ **Б.** Жели да гњави читаву породицу.
- ☐ **В.** Плаши се да ће промашити време посете пећини Ласко.

1

Који члан породице Весели каже:

А. „Па то је страшно! Мрзим блато! И изнад свега се ужасавам густе шуме, кише, пећина...“

Б. „Буђењеее! Устајте, лење бубе! Хајде, сви на ноге лагане, закаснићемо у пећину!“

В. „Сви да обују чизме за кишу! Због јучерашњег пљуска, свуда се направило блато!“

2

У овом дијалогу заборавили су да напишу велика слова и знакове интерпункције. **Исправи њихове грешке.**

данас сви идемо у пећину ласко саопштава ана

да ли је пећина далеко пита сара

није одавде је удаљена нешто мање од два километра одговара њен отац

па то је страшно узвикује девојчица која не воли да иде пешке

3

4

Црвеном бојом подвуци све глаголе.

Током периода преисторије људи ће научити да клешу камен, производе оруђа и постепено овладавају ватром. Они ће око 40 000 година пре нове ере почети да сликама и скулптурама украшавају зидове пећина.

5

Сара, Принцеза Гунђалица, често гунђа! **Црвеном бојом обој 4 синонима глагола 'гунђати'.**

зановетати	мрмљати	ругати се
звоцати	плакати	џангризати
подсмевати се	лагати	приговарати

ПОДСЕТНИК 2

6

Борис много воли да задаје загонетке својој деци. **Одговори на ову коју је поставио Марији.**

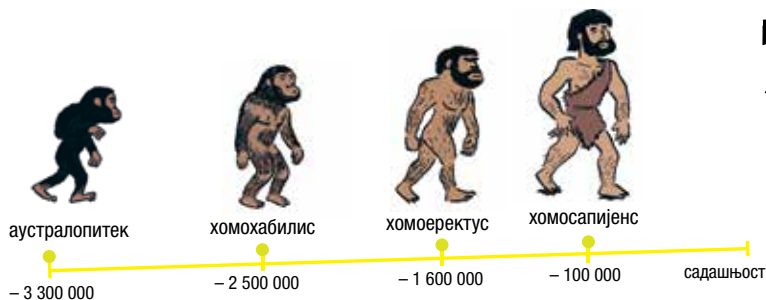
Већи сам од броја 450, али мањи од 649.

Број мојих стотина није ни 4 ни 6, број мојих десетица одговара производу бројева $3 \cdot 3$, а број мојих јединица дупло је мањи од 8.

Који сам ја број?

ПОДСЕТНИК 17

Посматрај хронолошки развој од преисторије.
Који се преисторијски човек појавио пре...

3,3 милиона година?

2,5 милиона година?

1,6 милиона година?

100 хиљада година?

Сабери ове бројеве.

ПОДСЕТНИК 18

$34 + 65 = 99$ (Ћ)

$143 + 28 =$ (.....)

$383 + 95 =$ (.....)

$39 + 48 =$ (.....)

$27 + 653 =$ (.....)

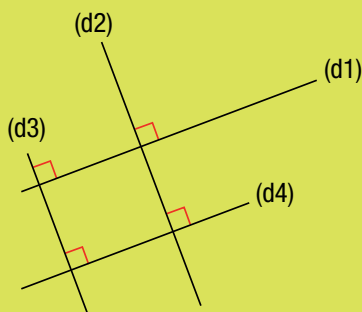
$342 + 99 =$ (.....)

99 = Ћ	532 = В
87 = А	171 = И
976 = Р	478 = П
23 = Ј	680 = Н
19 = Л	441 = Е

Поређај добијена слова правим редоследом и
откриј које ће место Весели посетити.

Одговор је:

Посматрај цртеж и означи тачне одговоре.

	Тачно	Погрешно
(d1) паралелна је са (d4) и нормална са (d2)		
(d4) нормална је са (d3) и са (d1)		
(d2) није нормална са (d4)		
(d3) паралелна је са (d2) и нормална са (d1)		

ПОДСЕТНИК 21

Означи тачан одговор.

Зашто су првим људима дали име 'хомохабилис'?

- ☐ А. Јер су живели у дрвеним кућама.
- ☐ Б. Јер су умели да праве и користе оруђа.
- ☐ В. Јер су правили одећу од грана.